

1.

Hegy szeles
üregében vén
koponyadarab
álmodja, hogy
bölényhadak
járják a félelem
nagy erdejét,
fák kék, vörös
húsáról madarak
szállnak fel két
álom között,
jégkori ködök,

álmodja ilyen
álmait, időn kívül
marad, lenn a
múló világ,
eldobált vérték,
hűvös, holdfényes
karosszériák,

felnyílnak a szél

rései,

lepkék, korán jött
szárnyak fejünk
felett, hegy szeles
üregét kutatják,
az ég szeles,
kék szárnyak,
képzelet, a fényben
kéken lebeg,

2.

álmodja a ködöt,

hogyan csattog a
tülök, járják a
félelem nagy
erdejét, a nagy
jégkori ködöt,
járják a félelem
nagy erdejét,
fák kék, vörös
húsáról madarak
szállnak fel, hullt
levéltől véresek,

széltől zúg a

hegy, a

nap halott,

3.

borzonganak
fészükben a
nyulak, felszítja
a tüzet, hol
árnyak, mély
karomnyomok a
falról, szél
süvölt, álmodik,
álmában repül,

JÉGKORI ÁLMOK, BETONÚT

4.

messze jár,
fák kék, vörös
húsáról madarak
szállnak fel két
álom között,
lenn a múlt világ,
eldobált vérték,
nagy szomjazók
hűvös betonján
– s legbelül –
árnyakkal
zsúfolt ködben,

késői, úgy

felejtett szárny

lobban, lepke,

láthatatlan,
a szél rései
fejünk felett,
hegy szeles
üregét kutatják,
az ég felejtett
szárnyak, hús
szálakba múlás

minden	árnyak,	7.
múlás felett,	holt üregét	hegy szeles
félelmesebb	kutatják a kék	üregében vén
árnyakkal álmodik,	lepke-múlás felett,	koponyadarab,
hol széltől zúg	6.	hol madarak
a hegy,	álmodja a ködöt,	szállnak fel két
fák kék, vörös	hogyan roppan a	álom között, lenn a
húsáról madarak	tülök, járnak a	múló világ,
szállnak fel, hullt	félelem nagy	eldobált vértek,
levéltől véresek,	erdejét, a nagy	nagy szomjazók
felszítja a tüzet,	jégkori ködöt,	akadnak el betonján
5.	a félelem	– s legbelül –
álmodja, hogy	nagy erdejét,	árnyakkal zsúfolt
bölcshadak	hol madarak	ködben, madarak
járnak a félelem	szállnak fel, hullt	szállnak fel, hullt
nagy erdejét,	levéltől véresek,	levéltől véresek,
madarak	széltől zúg a	véréből kél a
szállnak fel két	hegy, a	nap, a hold halott,
álom között, nagy	nap halott,	véréből kél a
jégkori ködök,	borzonganak	hold, s halott,
álmodja ilyen	fészükben a nyulak,	felnyílnak a szél
álmaikat, időn kívül	vörös kövével	rései, korán jött
marad, lenn a	visszatér, felszítja a	szárnyak fejünk
múló világ,	tüzet, árnyak,	felett, az ég szeles,
eldobált vértek,	karomnyomok a	kék szárnyak,
hűvös, holdfényes	falról, szél	lepkék, képzelet,
karosszéniák,	süvölt, álmodik,	a fényben
a szél	álmában ő is árny,	kéken lebeg, az
rései fejünk felett,	a hold halott,	ég szeles, kék
ősz szálakba		szárnyak, képzelet.
múlás, köd		
mélye, holt üreg,		
az ősz felejtett		